

(SRI D. DEVAKAJ URS)

Leader or the Whip on the other side, I took upon myself the responsibility that this might go on this day also. Sri Veerappa was present here. I am sorry he is not present today. Some of the members on the opposition side wanted this demand to go on for today. Sir, many important demands are clubbed together with agriculture and a very large number of members here come from the rural areas. In fact, agriculture being the mainstay of the country many people wanted to participate. Of course the responsibility is ours mainly.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—We have sufficiently discussed about Agriculture and other subjects which were clubbed together, and we have no objection to reply. If the House agrees other demands may be taken up after the reply.

Mr. SPEAKER.—There is another difficulty. Today, as the Order of the Day stands, the only demands which have been put are 40, 63-B, 41, 42 and 10. The difficulty will be, if the reply comes from the Government in the course of the next two hours, we will have to rise early. I cannot take up other subjects because, they are not in the agenda. I have no objection to rise.

Sri J. B. MALLARADHYA.—May I bring to the notice of the Speaker that according to the list given to us, under 'Item No. 3 Financial, Voting of demands for grants for the year 1959-60,' 29 Civil Works has to be taken up today.

Mr. SPEAKER.—There is a revised list.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We have not received the revised list.

Mr. SPEAKER.—It has been put yesterday after you left.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, how can you change what is already in the agenda?

Mr. SPEAKER.—You cannot question me like that. I can change it. But I do not want to change anything. I do not want to change it on my own account. It was expected that I should take up these demands today.

Sri M. C. NARASIMHAN.—If agricultural demand has been put on the agenda today, now in the middle of the day, how can it be changed?

Mr. SPEAKER.—I am not doing so.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾವಪ್ಪ (ಹರಿಹರ).—ಸಭಾನಾಯಕರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಒಪ್ಪಿರುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. My opinion is when the Leader of the House and the Leader of the Opposition and the Whips have agreed on the agenda, it is not a good precedent to go against it.

Mr. SPEAKER.—I have already made myself clear by saying that I have absolutely no objection to the Government giving a reply. I can only say we will have to rise by 4-15 or 4-30, after the reply the business of the day will be over and we will have to rise.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It was not our intention that if there is time, we should not discuss.

Mr. SPEAKER.—But practically it comes to that.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—But that was not my intention. We have not had sufficient time to discuss. Ultimately we may have to guillotine all the demands except one or two.

Mr. SPEAKER.—I am agreeable to one thing. If the Ministers reply, the members' chance to take part in the debate will be lost. But I am willing to consider whether we can sit on Sunday. If the Leader of the House and the Leader of the Opposition and the Whips on either side come to an agreement, then we can sit on Sunday morning.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—I suggest that this matter may be discussed in your chambers during tea recess and a decision arrived it.

Mr. SPEAKER.—I agree.

PAPER LAID ON THE TABLE.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—Sir, I beg to lay on the Table of the House Notification No. HD. 104 MVT 58, dated 21st/23rd February 1959

issued under sub-section (1) of section 16 of the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957.

BUDGET FOR 1959-60—DEMANDS FOR GRANTS

Demands Nos. 23, 40, 25, 26, 5.—
Agriculture, Horticulture and Fisheries; Community Development, etc.; Animal Husbandry; Co-operation; and Forest.

(Debate contd.)

Mr. SPEAKER.—Sri Narayana-swami. Fifteen minutes please.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮುಳಬಾಗಿಲು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ವ್ಯವಸಾಯ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೋ ಈಗಲೂ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ವಿಪಾದದ ಸಂಗತಿ. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬುವುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನಗಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಆಹಾರವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೋಷವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ವಿಪಾದಕರ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡದೆ ವಿದಿಯಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಇವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ, ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕುಳಿತರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಳು ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರುವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆ ಕಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಬಾರಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೂ ಯಾವುದೊಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಸ್ತಾರ

ವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಕಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಆಹಾರದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೀಗಾ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀರಾವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೇಳತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ. ಆ ಸಾಲವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವಾದರೂ ನಡೆದಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈಚೆಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಲ್ಯಾಂಡು ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟು ರೋಡುಗಳೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಬಾವಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಹಣ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ? ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ನೀವು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡಿ. ಹೀಗೆ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕ್ಷಾಮದ ದುರವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ನೀರಾವರಿ ಅಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ 250 ರಿಂದ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ಇದನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಎಂದರೆ